

JURAJ TUŠIAK

Első monológ

(VRAVENIE PRVÉ)

*Tenyeremen hever a rónaság,
szememben nyílik a tisztessű,
hajamban fonják fészüküket a csízek.*

*A mama a mezsgyén hozott engem világra,
ahol pipacs virágzik;
attól olyan piros a vérem.*

*Facsikón lovagoltam.
Nem legénykedtem sokáig,
mert a mama gyorsan megöregített,
a ház pedig nem lehet meg asszony keze nélkül.
A szerelem csak azután jött.*

*Örök vagyok, mint a rónaság nagy szelei.
Ha majd a vén temető sövényéhez temetnek,
fiatal hárs képében a sír fölé nővök*

*s dalolni fogok, dalolni,
mint a madár...*

Második monológ

(VRAVENIE DRUHÉ)

*Mondom:
itt állok fél lábszárig a temető fekete földjébe ásva.
borzas fejemmel a fellegek között
esőért könyörgöm.*

*Szárazság van,
de talp forma tenyeremmel
a fű s az árpa majdani szálkáinak selymét simogatom.*

*Sörényem villámok verik;
verjék csak.
ha tengeri és cirok csirázik majd belőle.*

*Zsíros sörényemet megrázom
— felhő szakad,
vállat rántok megvetőn
— a szőlőt jég veri el.*

*Úgyis ördög viszi az egészséget,
a pénzre pedig fütyülök:
összezsugorodom,
vissza a lábamba,
ölnyire a föld alá.*

JURAJ TUSIAK. Petrőcön született 1935-ben. Az elemi és a gimnáziumot szülővárosában fejezte be. 1953–54-ben újságíró, 1954–56-ban elvégzi az újvidéki tanítóképzőt, s évekig tanít. 1963–1970-ben a Hlas ľudu szerkesztője, majd 1972-ig a Vzlet című ifjúsági lapnál, 1972-től a Novy zivotnál dolgozik. Közben szerkeszti a Nasi pionieri, illetve Pionieri című lapot.

Verskötete: Maliny v januári (1962). Novelláskötete: Krcma (1973). Gyermekvers-gyűjteményei: Za priehrst' radosti (1959), Jednoduché slová (1969). Meséskönyvei: O bielom jelenovi (1961), Maximilián v meste (1971), Muska svetluszka a hracky (1972), Postavím si kastiel' vezickovy (1973), Mesejátékát (Cervené malé medvieda) az újvidéki Forum magyarául is kiadta (A piros mackó, 1961). Négy könyvet fordított szerb-horvátból, egyet oroszából, egyet szlovénból szlovákra, egyet pedig (Sikula Rafael apóját) szlovákából szerb-horvátúra.

VIERA BENKOVÁ-POPITOVÁ

Nyugtalanság

(NEPOKOJ)

I

*Kitépték belőlem a bizonyosságot,
s odaadták
a kéményem körül ólálkodó
szeleknek.*

*Bevették bennem
a kettőnk szerelméért emelt
bástyát.*

A keresés útjait járom...

II

*Kitéptem magamból a szeleket,
kitéptem magamból a szerelmet,*